

genlunde deraf, at man, naar en saadan Plan var forberedt, og dens Resultat kom frem, vilde finde, at den overhovedet egnede sig til Gjennemførelse; men førend en saadan Undersøgelse er foretagen, er der unegtelig flere Momenter, der kunne opmuntre til at antage, at noget Saadant i flere Henseender var ret hensigtsmæssigt, og Finantsudvalget har derfor bemyndiget mig til at gjøre denne Hensigtstilling til den høitagtede Minister, om han maatte finde det hensigtsmæssigt at overveie dels den samlede Plan, og mulig høre Civilistens Opfattelse af dette Spørgsmaal, dels eventuelt en mindre Plan; som en Indrømmelse imod de Indrømmelser, man ellers er villig til at yde Civilisten paa det af mig nævnte Punkt og et andet Punkt til, nemlig Bernstorffs Volsgaard's Bygninger. Forslaget derom er opstillet i en noget forandret Stikfæls af den meget ærede Indenrigsminister med et noget mindre Beløb og er tiltraadt af Mindretallet og det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Jeg tror at turde paa Flertallets Vegne udtale, at, dersom den ærede Ministers Svar paa de Hensigtstillinger, jeg her har rettet til ham, blive imødekommende, saaledes at man, forsaavidt der ikke skulde blive Tale om den store Plan, jeg nævnte, ialtsald med Hensyn til den mindre Plan modtog Indrømmelser til Staten fra Civilistens Side, vilde Flertallet efter det da forandrede Forhold ikke have noget Bessentligt imod at frasalde sin Stilling ved anden Behandling, hvorved man vilde spare den Bevilling, man til dette Diemed gav ijsor, og da tilraade Thinget at følge den høitagtede Minister ogsaa i Forslaget Nr. 86. Jeg skal derfor afholde mig fra at udtale mig nærmere om Forslaget under Nr. 86, indtil jeg har hørt den meget ærede Ministers Svar paa de af mig gjorte Hensigtstillinger. Forslagene Nr. 87 og 88 angaa den samme Gjenstand, nemlig Bestyttelsesarbejder paa Sjællands Bestykt. Som det vil ses af Bilaget Nr. 44, har den ærede Minister forlangt til en Del af de omhandlede Arbejder et samlet Beløb af 200,000 Kr. Man har forhandlet denne Sag med den høitagtede Minister, og jeg tror at turde udtale, at Ministeren ikke har Noget imod at forlade sit Forslag til Fordel for Udvalgets specificerede Forslag Nr. 88. (Indenrigsministeren: Nei!) Det er altsaa rigtig opfattet. 3 Udvalgets Forslag Nr. 88 ligger, som man ser, Forhøielsen i Punkt a.; de øvrige Punkter indeholde kun en Specifikation af det, Ministeren har paatænkt at udføre. Udvalget har ment, at, skulde der gjøres et samlet Forsøg ved disse Arbejder, kunde man ikke tage mindre end 3 Indbygninger paa et Sted, der vilde koste hver 50,000 Kr., og hvoraf de to efter Kommissionens Betænkning tænkes lagte dobbelt saa nær hinanden som den mellemsle og den anden yderste for gennem disse forskjellige Afstande at faae nogen Er-

farining for, ikke blot hvorvidt disse Høfder kunne holde sig, men ogsaa i hvilken Udstrækning man kan lægge dem fra hinanden, for at de kunne gjøre den tilsigtede Nytte, og at denne Prøve saaledes vilde blive fyldigere, naar man tog det Beløb, som her er nævnt. Forslagene under Nr. 97 og 98 angaa en Lokomotivremise ved Aarhus Station. Det synes af Forslagene, at dette Spørgsmaal skulde fremfalde en Uoverensstemmelse mellem den høitagtede Minister og Udvalget. Det er imidlertid ikke Tilfældet; det er efter Forhandling med den høitærede Minister, at Forslaget under Nr. 98 er stillet af Udvalget. Det er fremkommet paa Grund af Dplysninger, som den høitærede Indenrigsminister har fremlagt, indhentede fra Jernbanedirektøren, Statsraad Holst, og som gaa ud paa, at man, hvis man faar de 20,000 Kr. bevilgede foruden det Beløb, som man har faaet bevilget ved anden Behandling, og faar Tilladelse til at anlægge Lokomotivremisen ved Aarhus og ubvide Bæstfæderne der, vil være istand til at udstyde en Del Arbejder, som man ellers havde paatænkt til et Beløb af 130,000 Kr., til et senere Tidspunkt. Paa dette Grundlag har Udvalget stillet sit Forslag, og den ærede Minister vil, efter hvad jeg har opfattet, være tilfreds stillet ved denne Afgjørelse, altsaa ogsaa ved Udvalgets Forslag under Nr. 98. Forslaget under 101 angaar et Laan til Marstal Havn. Den høitagtede Minister har i Henshold til en Høivisning angaaende dette Spørgsmaal fra Folkethingets Side forleden stillet dette Forslag. Udvalget har troet med Hensyn til Beløbet at burde imødekomme den meget ærede Ministers Forslag. Vel kan man ikke erkjende, at denne Høivisning skete med den samme Styrke fra Thingets Side som f. Ex. den tidligere af mig nævnte Høivisning, som næsten blev enstemmig vedtagen, hvorimod denne Høivisning fremkom med et Mindretal. (En Stemme: Det var et Tilfælde). Det ærede Medlem ved Siden af mig siger, at det var tilfældigt, men da ingen Afstemning her i Thinget beror paa Tilfældigheder, kan det ikke være rigtigt; der maa under Debatten være fremsat Grunde, som i alt Fald talte for at gaa i den Retning, som her er foreslaaet. Udvalget har desuden ogsaa troet, at den Omstændighed, at Vov ikke har nogen Del i vore Jernbanegoder, kunde tale Noget for, at man i dette Spørgsmaal kom Den Noget imøde, selv om Flertallet ikke kan erkjende, at Marstal By egentlig kan siges at trænge dertil, eller dette i alt Fald ikke kan siges at være bevist ved de Dplysninger, der foreligge. Baade Flertallet og Mindretallet i Udvalget have derfor enedes om at gaa ind paa den ærede Ministers Udtalelse med den Vndring, som findes under Nr. 12, at Afdraget begynder strax, hvilket dog ikke vil sige Andet end et fuldt Aar efter, at Beløbet er stillet til Marstal Havnekommissions Raadighed. Man kan nemlig tænke sig, at der